

Joi, 6 August, 2026
(†) Schimbarea la Față a Domnului
(Dezlegare la pește)

Psalmul 103

²⁵ Marea aceasta este mare și largă;
acolo'n ea se află târâtoare nenumărate,
vietăți mici de-a valma cu cele mari;

Psalmul 103

¹ Binecuvintează, suflete al meu,

pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu,
măritu-Te-ai foarte! În mărturisire¹ și'n mare podoabă Te-ai

¹ Psalmul 103 este un amplu tablou asupra creației. Dacă lumea, odată așezată, Îl mărturisește pe Creator („Cerurile povestesc mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria!”, Ps 18, 1), Creatorul Însuși Se mărturisește pe Sine prin propria Sa creație. Așa se face că, din această perspectivă, lumina

îmbrăcat, Tu,

2 Petru 1

¹⁰ De aceea, fraților, cu atât mai mult străduiți-vă să vă faceți chemarea temeinică și alegerea, căci făcând aceasta nu veți greși nicio dată.

¹¹ Fiindcă așa, cu bogăție vi se va da intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

¹² E pricina pentru care va trebui ca eu pururea să vă aduc aminte de acestea, cu toate că voi le știți și că sunteți întăriți în adevărul pe care-l aveți².

¹³ Cred că e drept ca, atâta vreme cât sunt în acest cort³, să vă țin treji prin aducere aminte,

¹⁴ știind eu că degrabă îmi voi lepăda cortul, așa cum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-a arătat.

(slava) lui Dumnezeu nu e văzută ca fiind lăuntrică (slava de care Fiul S'a golit pe Sine prin întrupare smerită – Flp 2, 6-8), ci ca un veșmânt de mărturisire (*exomolôgesis*), podoabă și lumină. (Cu Psalmul 103 se deschide vecernia, slujba care marchează începutul zilei liturgice ca început al lumii).

² = În adevărul prezent; care e de față.

³ Metaforă pentru trup; trupul văzut ca înveliș și adăpost al sufletului.

¹⁵ Dar mă voi strădui ca și după ieșirea⁴ mea să fiți în stare ca'n orice clipă să vă amintiți de aceste lucruri.

¹⁶ Fiindcă nu luându-ne după basme meșteșugite v'am făcut noi cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci pentru că noi înșine cu ochii noștri I-am văzut măreția⁵

¹⁷ atunci când, primind El de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă, un glas ca acesta I-a venit din înălțimea slavei: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit”;

¹⁸ noi suntem cei ce-am auzit glasul acesta pogorându-se din cer când eram cu El în muntele cel sfânt⁶.

¹⁹ Și cuvântul profetic îl avem mai întărit⁷, la care voi bine faceți că luați aminte ca la o făclie ce strălucește'n loc întunecos până când se va lumina de ziuă și luceafărul va răsări în inimile voastre.

⁴ = După ieșirea din trup.

⁵ = Am fost martorii oculari ai măreției Sale.

⁶ Muntele Tabor, în care s'a petrecut schimbarea la față (Petru fiind unul din cei trei apostoli prezenți).

⁷ = Mai sigur; confirmat; adevărat (profețiile mesianice din Vechiul Testament nu mai sunt doar obiect al credinței și așteptării, ci au devenit o realitate atestată de martori oculari).

Matei 17

¹ Și după șase zile, Iisus i-a luat pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele acestuia, și i-a dus pe un munte înalt⁸, ei între ei.

² Și S'a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele I s'au făcut albe ca lumina.

³ Și iată, Moise și Ilie li s'au arătat vorbind cu El.

⁴ Și răspunzând Petru, I-a zis lui Iisus: „Doamne, bine ne este să fim aici; dacă vrei, voi face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise una, și una lui Ilie”.

⁵ În timp ce el încă vorbea, iată un nor luminos i-a umbrît⁹ pe ei; și iată glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit; de Acesta să ascultați!”

⁶ Și auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s'au înspăimântat foarte.

⁷ Și Iisus a venit la ei și, atingându-i, le-a zis: „Ridicați-vă și nu vă temeți!”

⁸ Și ridicându-și ei ochii, nu au văzut pe nimeni, ci doar pe Iisus.

⁹ Și pe când se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicând: „Vede-nia aceasta să n'o spuneți nimănui până când Fiul Omului va învia din morți”.¹⁰

Tâlcuire

În timpul Schimbării la Față, glasul din cer nu a rostit altceva decât: „De El să ascultați”. De ce așa? Pentru că a fost arătat totodată, pe viu, și rodul ascultării, ca și cum Părintele cerească ar fi grăit: „Vreți să ajungeți la măsura asta? Ascultați ceea ce El vă va spune și vă va porunci; și dacă veți merge pe drumul Lui, veți intra fără îndoială în tărâmul luminii, care nu vă va înconjura din afară, ci va ieși dinlăuntrul vostru, ținându-vă totdeauna într-o astfel de stare, că toate oasele voastre vor cuvânta: «Bine este nouă să fim aici». Vă va umple cu prisosință lumina bucuriei, lumina blândeții, lumina cunoștinței; toate durerile voastre se vor depărta, neorându-ielile patimilor vor pieri, minciuna și rățacirea se vor risipi. Veți de-

⁸ După Tradiție, muntele Tabor.

⁹ Pentru verbul „a umbrî” vezi nota de la Iș 25, 20.

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

veni ființe cerești pe pământ, veți deveni fii ai lui Dumnezeu din fii ai tinei, veți deveni moștenitori ai fericirii veșnice din fapte stricăcioase. Atunci, totul va fi al vostru, fiindcă voi înșivă veți fi ai lui Hristos”. Cel ce iubește pe Hristos Domnul va fi iubit de Tatăl și Amândoi vor veni la el și locaș la el vor face. Iată lumina Schimbării la față!¹¹

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.